

GUZICA (9) *sb f*

sg *N* guzica (6). \diamond *G* guzice (2). \diamond *I* guzicą (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.; poza tym XVII w. w innym znaczeniu.

1. *Zakończenie kręgosłupa i jego okolice; kość ogonowa; clunis Mącz; coccyx, saeri ossis aeumen Cn (7) : Ragades. Rośpádliny/ rifowanie/ łzczepanie/ yáko ná rękách nogách/ všciech tákiefz na zádku około kroku álbo gużice. Mącz 345c, 58a; Chebr/ niektorzy gużicą zową/ ielł grzbietá fkończenie v siedzenia. SienLek Sv.*

Szereg: »chępr albo guzica« (1): nátrzyfz mu go co nalepiey oleykiem bobkowym/ poczawfzy od głowy aż do chępru álbo gużice SienLek 141v.

a. *Kuper ptasi, zakończenie tułowia, skąd wyrastają pióra ogonowe; femur Murm; orropygium, uropygium Mącz; uropygion Cn (4) : Murm 83; Też czarney kokolzi guzicza na miełtce wkáfzone przyłożona/ znamienicie wyciąga iad FalZioł V 88v; Uropygium et Oropygium, Gużicá yáko v kur y inego ptáftwá w którey ogonowy puřz ftoyi. Ultima spinae pars Mącz 509a, 58a.*

2. *Wypukłość; tu: wole ptaka (1) : Ruma, idem quod Rumen, Gużycá/ w fziyey gardziel. Mącz 360b. Synonimy: 1. chebr, rzq; a. lędźwica; 2. gardziel.*

KW